

794—796

90.

Alcvinus Usualdo abbati et monachis S. Salvatoris Amiatinis scribit se eorum petitionem Carolo regi Francorum commendavisse. Rogat, ut preces pro se faciant. 794—796.

Codd. T fol. 85—85' (T fol. 87'), K 1 fol. 40'—41', K 2 p. 122—124, A 1* p. 105—106 n. 68^a.
Edd. C 25, Q 79, F 17, J 128. — Migne col. 173.*

DOMINI DEI^b SALVATORIS MUNDI^c SANCTISSIMAE CONGREGATIONI ET PIO PATRI USUALDO^d 5
HUMILIS LEVITA ALCHVINUS^e SALUTEM.

Laudabilem vestrae beatitudinis conversationem et condignam vestro nomini vitam [audiens^f] laudo^g Deum in vobis, qui tales sui sancti nominis adhuc^h dignatus est habere confessoresⁱ. Nec enim frustra speciali vocabulo monachi sancti Salvatoris vocamini, nisi^k quia estis meritis, quod nomine dicimini^l. Immo et tam^m nobilis rex 10 nobiles debet habere ministros, moribus egregios, in pace concordēs, in corpore castos, in animo sobrios, omni bonitate eximios; clarissimis adsuētosⁿ triumphis, non fuga vitam defendere^o, sed in acie^p firmiter stare, viriliter pugnare, fortiter vincere, quatenus cum gloriosa victoriae palma aeterni regis civitatem intrare mereamini^q. Hoc considerantes, fratres, adhortamini vosmetipsos per singulos dies, donec cognominetur^r 15 Christus in vobis. Et ad finem firmum coeptum iter beatæ conversationis^s peragite, ut unusquisque cum apostolo dicere dignus efficiatur: 'Bonum certamen certavi, cursum consummavi, fidem^t servavi; de reliquo reposita est mihi^u corona iustitiæ; quam reddet mihi Dominus^v in illa die iustus iudex'.

2. Tim. 4, 7. 8.

Vestrae petitionis^w et voluntatis ad domnum^x regem², quantum^y valui, fui adiutor, 20 secundum quod mihi fraternitatis vestrae missus suggestit; mihi^z adiutricem^a Liudgardam^b 3 piissimam in Deo^c feminam^d adduxi.

Sed obsecramus, ut sanctissimis orationibus vestris nostrum pro vobis laborem remunerare dignemini. Nam olim per Angilramnum^e archiepiscopum et sanctae^f capellae primicerium⁴ me ipsum vestrae commendavi sanctitati. Sed modo, quasi 25

90. a) Lemma: Albinus fratribus K 1; Albinus ad Usualdum T*; Alcuinus congregationi sancti Salvatoris A 1*. b) et (pro Dei) K, A 1*. c) nostri K 1, A 1*. d) om. K, A 1*. e) Alcuinus K 1, A 1*; om. K 2. f) audiens add. J. g) laudans T, K; laudamus A 1*; laudo con. J. h) om. K, A 1*. i) confessores T. k) nisi delere voluit Jaffeus, cum librarii errore ex verbo vocamini ortum putaret. l) dicimini T, K 2. m) Imo etiam A 1*. n) adsuētis T, K. 30 o) vos oportet add. A 1*. p) aciae K 2. q) mereatur T. r) superscr. manu recent. perficiatur A 1*. s) conversationes T. t) fidem servavi om. T. u) om. A 1*. v) Deus A 1*. w) petitionis K 2. x) dominum A 1*. y) quatum A 1*. z) mihi^{que} K 2, A 1*. a) om. A 1*. b) Liutgardam K 1, A 1*. c) domino K 1, A 1*. d) adiutricem add. hic A 1*. e) Engilramnum K 1; Engilrammum K 2; Engilranum A 1*. f) sacrae A 1*. 35

1) abbati S. Salvatoris in monte Amiato (Montamiata a Clusio inter occid. et merid.). Praefuit huic monasterio adhuc anno 792. Anspertus abbas (v. tabulam ap. Brunetti Codice diplomatico Toscano II, 289—290), iamque anno 800. praefuit Erminmarus abbas (v. tabulam ap. Brunetti l. l. p. 323). Usualdus autem abbas mense Augusto anni 794. praefuit, teste tabula ap. Mabilionem Ann. ord. S. Bened. II, p. 713 n. 31. J. 2) Carolum M. diplomate coenobium S. Salvatoris tuendum suscepisse eiusque bona 40 confirmavisse declarat Ludowici I imp. diploma d. d. 17. Nov. 816. ap. Ughelli It. sacra III, 590, Mühlbacher Reg. n. 619. 3) reginam, de qua cf. supra p. 94. 4) Hinc comperimus Angilramnum episcopum, deinde archiepiscopum Metensem, in Italia fuisse. Atque ita confidam, licet Capitula Angilramni (v. Decretales Pseudo-Isidorianas ed. Hinschius p. 757) adulterina sint, tamen Angilramnum vere die 19. Sept. 785. Romae fuisse, sicut in eorundem capitulorum periocham alicunde ingestum est hoc modo: 45 Ex Graecis et Latinis canonibus et sinodis Romanis atque decretis praesulum ac principum Romanorum haec capitula sparsim collecta sunt et Angilramno Mediomatricae urbis episcopo Romae a beato papa Adriano tradita sub die XIII. Kalendarum Octobrium indictione nona, quando pro sui negotii causa agebatur. Angilramnus anno 791. die 26. mens. Oct. obiit. J.